

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. sausio 30 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Protesto procedūra – Paraiška įregistruoti žodinių Europos Sąjungos prekių ženklą BROWNIE – Ankstesni žodiniai nacionaliniai prekių ženklai BROWNIES, BROWNIE, „Brownies“ ir „Brownie“ – Santykinis atsisakymo registruoti pagrindas – Galimybė supainioti – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas) – Ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų – Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys (dabar – Reglamento 2017/1001 47 straipsnio 2 ir 3 dalys)“

Byloje T-598/18

Grupo Textil Brownie, SL, įsteigta Barselonoje (Ispanija), atstovaujama advokatų D. Pellisé Urquiza ir J. C. Quero Navarro,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovojamą M. Capostagno, A. Folliard-Monguiral ir H. O'Neill,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

The Guide Association, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujama baristerio T. St Quintin ir solisitoriaus M. Jhittay,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2018 m. liepos 4 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2680/2017-2), susijusio su protesto procedūra tarp *The Guide Association* ir *Grupo Textil Brownie*,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai V. Kreuzschitz (pranešėjas) ir N. Póltorak,

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. spalio 4 d.,

susipažinęs su EUIPO atsiliepimu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. sausio 17 d.,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. sausio 7 d.,

įvykus 2019 m. lapkričio 6 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Remdamasis iš dalies pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) (šis reglamentas buvo pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1)) 2015 m. balandžio 30 d. Juan Morera Morral pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo BROWNIE.
- 3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašyta registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkluose registruoti 18, 25 ir 35 klasėms ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:
 - 18 klasė: „Lagaminai ir kelioniniai krepšiai; kelioninės skrynelės; lagaminai; kišeninės piniginės; turistų krepšiai; sporto krepšiai; alpinistų krepšiai; paplūdimio krepšiai; pirkinių tinkleliai; kelionmaišiai; pirkinių krepšeliai; odiniai pakavimo krepšiai (vokai, maišeliai); rankinės, odinės ar odkartonio dėžės; kūdikių nešynės; mokyklinės kuprinės; odinės ar odkartonio dėžės; kelioniniai lagaminai; kišeninės tualetinės reikmeninės, vadinamos „vanity cases“; raktinės; nešynės vaikams; kuprinės; kelioniniai krepšiai; maži lagaminai; plokšti lagaminai; kuprinės; kūdikių nešynės; piniginės; piniginės iš metalinio tinklelio; portfeliai; natų aplankai; drabužių kelioniniai krepšiai“;
 - 25 klasė: „Apranga, avalynė, galvos apdangalai; paltai; kraiteliai (kūdikių drabužiai); vonios chalatai; medžiaginiai sandalai; naktiniai akių raiščiai; vairuotojų drabužiai; seilinėliai (ne popieriniai); maudymosi kostiumai; didelės spalvotos skarelės (kaklaskarės); šalikai; galvajuostės [apranga]; maudymosi šlepetės; maudymosi sandalai; darbinis chalatas; chalatai; boa (moteriški šalikai); glaustinukės; beretės; neelektrinės šildomos įmovošios kojoms; suvarstomi batai; auliniai batai; slidžių batai; futbolo batai; aulinukai; moteriškos kelnaitės; vaikų kelnaitės; kojinės; blauzdinės; avalynė; sportinė avalynė; paplūdimio avalynė; vyriškos apatinės kelnaitės; marškiniai; trumparankoviai marškiniai; sportiniai marškinėliai; marškinėliai; moteriški apatiniai drabužiai; gobtuvai (drabužiai); arnotai; liemenės; skaros; kaliošai; švarkai, žūklės liemenės; šiltos striukės; neperšlampantys drabužiai; dviratinių drabužiai; piniginės – diržai (apranga); diržai (apranga); kepurės; apatiniai drabužiai (apranga); gatavi drabužiai; kaklaraiščiai; korsetai su liemenėle; korsetai; palaidinės; apykaklės; nuimamosios apykaklės; prijuostės (drabužiai); sportiniai batai; maskarado kostiumai; pasijoniai; kailinės pelerinos; juostos (apatiniai drabužiai); sportiniai batai; maskarado kostiumai; pasijoniai; kailinės pelerinos; juostos (apatiniai drabužiai); sijonai; sijonkelnės; šalikai; apsiaustai; gabardino drabužiai; gimnastikos avalynė; maudymosi kepuraitės; dušo kepurės; slidinėjimo pirštinės; pirštinės (apranga); megztiniai; tamprės (kelnės); apatiniai drabužiai; livrėjos; puskojinių laikikliai; kojinių laikikliai; kojinių laikikliai; movos (apranga); bažnytiniai drabužiai; nėrinių skaros; kojinės; prakaitą sugeriančios kojinės; trikotažo gaminiai; kumštinės pirštinės; mitros (apranga); šiltos ausinės (apranga); kelnės; pėdkelnės; kišeninės nosinaitės (apranga); kaklo skarelės; striukės su gobtuvu; šliurės; marškinių antkrūtiniai; pelerinos; kailiniai apsiaustai; sarafanai; kailiniai (drabužiai);

pižamos; paplūdimio kostiumai; blauzdinės; pončiai; trikotažo gaminiai (aprasanga); kaklaskarės; megztiniai; rankogaliai (aprasanga); odiniai drabužiai; odos pakaitalų drabužiai; gimnastikos drabužiai; popieriniai drabužiai; viršutiniai drabužiai; prakaitą sugeriantys apatiniai drabužiai; sandalai; sariai; sarongai; glaudės; kelnaitės; šlikės; galvos apdangalai; skrybėlės; cilindrai; popierinės kepurės (aprasanga); liemenėlės; megztiniai; kojinių laikikliai; vienuolių galvos apdangalai; togos; kelnų diržai; karnavaliniai kostiumai; vandens slidžių sporto kombinezonai; turbantai; uniformos; šydai; suknelės ir gatavi drabužiai“;

- 35 klasė: „Prekybos mažmeninės prekybos parduotuvėse, internetu moterų aprangos prekėmis, aprangos reikmenimis, priedais ir aksesuarais paslaugos“.
- 4 Prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2015 m. birželio 10 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 106/2015.
 - 5 2015 m. rugsėjo 2 d. įstojusi į bylą šalis *The Guide Association* pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį (dabar – Reglamento 2017/1001 46 straipsnis) padavė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms.
 - 6 Protestas buvo grindžiamas ankstesniais žodiniais Jungtinės Karalystės prekių ženklais BROWNIES, BROWNIE, „Brownies“ ir „Brownie“ (toliau kartu – ankstesnis prekių ženklas), be kita ko, žyminčiais 6, 18, 25, 26 ir 41 klasėms priklausančias prekes ir paslaugas ir pagal kiekvieną iš jų atitinkančias šį aprašymą:
 - 6 klasė: „Raktų žiedai“;
 - 18 klasė: „Kuprinės; kuprinės vaikšciojimui; kuprinės vaikams“;
 - 25 klasė: „Drabužiai, skirti tik mergaitėms“;
 - 26 klasė: „Ženkliukai; emblemos; kaspiniai; siuvinėti gaminiai; patrulių vardai, patrulio motyvai skirti lopymui (siuvinėjimo formos); kaklaskarių žiedai“;
 - 41 klasė: „Grupinių veiklų švietimo, kultūros ir pramogų srityse organizavimas; kursų ir stažuocių, susijusių su stovyklavimu, sportu, namų ruoša, medienos apdirbimu, organizavimas“.
 - 7 Protestas grindžiamas pagrindais, nurodytais Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose (dabar – Reglamento Nr. 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies a ir b punktai) ir Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 2017/1001 8 straipsnio 5 dalis).
 - 8 2016 m. vasario 19 d. J. Morera Morral paprašė į Europos Sąjungos prekių ženklų registrą įrašyti jo Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos perdavimą ieškovei – *Grupo Textil Brownie, SL*.
 - 9 2016 m. rugpjūčio 26 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalimis (dabar – Reglamento 2017/1001 47 straipsnio 2 ir 3 dalys), paprašė, kad įstojusi į bylą šalis pateiktų įrodymų, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų.
 - 10 2017 m. sausio 18 d. įstojusi į bylą šalis pateikė dokumentus, kuriuos sudarė jos išteklių direktoriaus sąžiningumo deklaracija (toliau – sąžiningumo deklaracija) ir penki priedai, kaip ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymai (toliau – antroji dokumentų grupė).
 - 11 2017 m. spalio 23 d. Protestų skyrius iš dalies patenkino protestą dėl šio sprendimo 3 punkte nurodytų prekių ir paslaugų ir atmetė likusią jo dalį. Jis nusprendė, kad įstojusi į bylą šalis pateikė ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų šio sprendimo 6 punkte nurodytoms prekėms įrodymų. Šiuo klausimu Protestų skyrius rėmėsi ne tik dokumentais, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė 2017 m.

sausio 18 d., būtent kaip ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymus (žr. šio sprendimo 10 punktą), bet taip pat šešiais priedais, kuriuos 2016 m. balandžio 14 d. įstojusi į bylą šalis buvo pateikusi EUIPO kartu su aplinkybėmis, įrodymais ir pastabomis, pagrindžiančiais jos protestą (toliau – pirmoji dokumentų grupė). Be to, jis konstatavo, kad egzistuoja galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, kiek tai susiję su šio sprendimo 3 punkte nurodytomis prekėmis ir paslaugomis, kurios yra tapačios arba panašios į tas, dėl kurių įstojusi į bylą šalis pateikė ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų. Vis dėlto, kadangi prekės ir paslaugos, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, bei prekės ir paslaugos, kurioms ieškovė prašė įregistruoti prašomą prekių ženklą, nėra panašios, nėra ryšio tarp prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, kiek tai susiję su tokiais prekėmis ir paslaugomis, todėl reikia atmesti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje numatytą protesto pagrindą.

- 12 2017 m. gruodžio 18 d. ieškovė, remdamasi Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 13 2018 m. liepos 4 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Pirma, ji nusprendė, kad įstojusi į bylą šalis įrodė ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų šio sprendimo 6 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms (ginčijamo sprendimo 16–52 punktai). Antra, ji pritarė Protestų skyriaus sprendime nurodytiems motyvams, kuriais remiantis reikia patenkinti protestą dėl šio sprendimo 3 punkte nurodytų prekių ir paslaugų (ginčijamo sprendimo 53 punktas).

Šalių reikalavimai

- 14 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - patenkinti ieškinį ir paraišką registruoti,
 - priteisti iš įstojusios į bylą šalies bylinėjosi išlaidas.
- 15 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 16 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
 - patvirtinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Pirminės pastabos

- 17 Pirmiausia reikia priminti, kad šioje byloje Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo pateikta EUIPO 2015 m. balandžio 30 d. (žr. šio sprendimo 1 punktą). Taigi paraiška buvo pateikta, pirma, prieš įsigaliojant 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 207/2009 ir Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglament[ui] (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, ir kuriuo

panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių (OL L 341, 2015, p. 21), 2016 m. kovo 23 d. (žr. Reglamento 2015/2424 4 straipsnio pirmą pastraipą) ir, antra, prieš Reglamento 2017/1001 taikymo datą, t. y. 2017 m. spalio 1 d. (žr. Reglamento 2017/1001 212 straipsnio antrą pastraipą).

- 18 Esant šioms aplinkybėms, reikia konstatuoti, kad nagrinėjama ginčui taikytina Reglamento Nr. 207/2009 redakcija, galiojusi prieš jį iš dalies pakeičiant Reglamentu Nr. 2015/2424, bent jau kiek tai susiję su negriežtai procesinio pobūdžio nuostatomis (pagal analogiją žr. 2013 m. gegužės 30 d. Nutarties *Shah ir Shah / Three-N-Products*, C-14/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:349, 2 punktą; 2013 m. birželio 13 d. Nutarties *DMK Deutsches Milchkontor / VRDT*, C-346/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:397, 2 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; ir 2017 m. kovo 2 d. Sprendimo *Panrico / EUIPO*, C-655/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:155, 2 punktą).
- 19 Be to, jau buvo nuspręsta, kad siekiant įvertinti, ar egzistuoja santykinis atsisakymo registruoti pagrindas protestui paduoti, reikia atsižvelgti į Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos, dėl kurios paduotas protestas remiantis ankstesniu prekių ženklu, pateikimo momentą. Taigi reikia išnagrinėti įvairius ankstesnio prekių ženklo aspektus, kokie jie buvo tuo metu, kai buvo pateikta Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška, dėl kurios paduotas protestas remiantis ankstesniu prekių ženklu (2018 m. spalio 17 d. Sprendimo *Golden Balls / EUIPO – Les Éditions P. Amaury (GOLDEN BALLS)*, T-8/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:692, 76 punktas). Aplinkybė, kad ankstesnis prekių ženklas gali prarasti valstybėje narėje įregistruoto prekių ženklo statusą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis) ir to paties reglamento 42 straipsnio 3 dalį, po paraiškos įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą, dėl kurio buvo paduotas protestas, grindžiamas šiuo ankstesniu prekių ženklu, pateikimo momento, visų pirma po galimo atitinkamos valstybės narės pasitraukimo iš Europos Sąjungos pagal ESS 50 straipsnį, kai šiuo klausimu nėra konkrečių nuostatų galimame susitarime, sudarytame pagal ESS 50 straipsnio 2 dalį, iš esmės nėra svarbi sprendimui dėl protesto priimti. Iš esmės tai taip pat neturi įtakos ieškovo suinteresuotumui pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme dėl EUIPO apeliacinės tarybos sprendimo, kuriuo patenkinamas protestas, grindžiamas tokiu ankstesniu nacionaliniu prekių ženklu, arba kuriuo patvirtinamas toks Protestų skyriaus sprendimas (pagal analogiją žr. 2014 m. spalio 8 d. Sprendimo *Fuchs / VRDT – Les Complices (Žvaigždė apskritime)*, T-342/12, EU:T:2014:858, 23–29 punktus).

Dėl vienintelio pagrindo

Dėl vienintelio pagrindo apimties

- 20 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu, grindžiamu Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Šiuo klausimu ji tik nurodo, kad nebuvo būtina nagrinėti prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, supainiojimo galimybes, nes įstojusi į bylą šalis neįrodė ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų. Kaip teisingai nurodo EUIPO ir iš esmės įstojusi į bylą šalis, ieškovė nepateikia konkrečių argumentų, kurie galėtų pagrįsti Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies pažeidimu grindžiamą pagrindą.
- 21 Vis dėlto, kaip pripažįsta EUIPO ir iš esmės įstojusi į bylą šalis, iš viso ieškinio aiškiai matyti, kad ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos vertinimą, kuriuo remiantis įstojusi į bylą šalis įrodė, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų prekėms ir paslaugoms, nurodytoms šio sprendimo 6 punkte. Tai, kad EUIPO ir įstojusi į bylą šalis pritarė ginčijamam sprendimui šiuo klausimu, be kita ko, įrodo, kad, atsižvelgiant į ieškinį, jie galėjo suprasti, kad ieškovė rėmėsi Apeliacinės tarybos klaida, padaryta vertinant ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, būtų nepagrįsta reikalauti, kaip siūlo įstojusi į bylą šalis, kad ieškovė aiškiai nurodytų konkrečias nuostatas, kurios gali būti pažeistos dėl tokios klaidos.

- 22 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo vienintelį ieškinio pagrindą, kuris iš esmės grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu ir kuriuo ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba klaidingai pripažino, jog įstojusi į bylą šalis įrodė ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų prekėms ir paslaugoms, nurodytoms šio sprendimo 6 punkte. Per posėdį ieškovė patvirtino, kad ieškinys turi būti taip suprantamas.
- 23 Grįsdama vienintelį ieškinio pagrindą ieškovė nurodo, kad įstojusios į bylą šalies EUIPO pateiktų naudojimo įrodymų nepakanka, kad būtų įrodyta, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų. Šiuo klausimu ji iš esmės pateikia penkis argumentus.
- 24 Pirma, dauguma įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų nėra susiję su reikšmingu laikotarpiu.
- 25 Antra, nėra įrodyta, kad įstojusios į bylą šalies pateikti katalogai iš tikrųjų buvo pakankamai išplatinti atitinkamai visuomenei. Be to, nėra įrodyta, kad pateiktų katalogų puslapiai iš tiesų atitinka minėtų katalogų viršelius, nes katalogai nebuvo pateikti pilni. Be to, bylos medžiagoje taip pat nėra atskirų įrodymų, patvirtinančių faktą, kad ant prekių katalogų nurodytos datos yra autentiškos.
- 26 Trečia, tam tikri įrodymai susiję su žymeniu, kuris skiriasi nuo ankstesnio prekių ženklo taip, kad keičia jo skiriamąjį požymį. Be to, jis naudojamas dekoravimo tikslais, o ne kaip prekių ženklas.
- 27 Ketvirta, sąžiningumo deklaracija nėra nei objektyvi, nei pagrįsta nuosekliais įrodymais. Konkrečiai kalbant, vienintelė sąskaita faktūra, pateikta sąžiningumo deklaracijai pagrįsti, yra adresuota *The Guide Association Scotland*, kuri yra įstojusios į bylą šalies narė. Taigi ši sąskaita faktūra susijusi su ankstesnio prekių ženklo vidaus naudojimu, o ne su jo viešu naudojimu išorėje. Be to, šioje sąskaitoje faktūroje nurodyti prekių kodai nėra tokie patys kaip kodai, nurodyti įstojusios į bylą šalies pateiktuose kataloguose. Taigi neįmanoma nustatyti, ar tai yra tos pačios prekės.
- 28 Penkta, kadangi įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų nepakanka įrodyti, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų reikšmingu laikotarpiu, šioje byloje nereikia visapusiškai vertinti šių įrodymų.
- 29 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus ir tvirtina, kad, visapusiškai įvertinusi įstojusios į bylą šalies pateiktus įrodymus, Apeliacinė taryba pagrįstai padarė išvadą, jog reikšmingu laikotarpiu įstojusi į bylą šalis iš tikrųjų naudojo ankstesnį prekių ženklą.

Vienintelio ieškinio pagrindo vertinimas

- 30 Pagal suformuotą jurisprudenciją iš Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių, aiškinamų atsižvelgiant į to paties reglamento 10 konstatuojamąją dalį (dabar – Reglamento 2017/1001 24 konstatuojamoji dalis), ir 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglament[ui] (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189) (dabar – 2018 m. kovo 5 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/625, kuriuo papildomas Reglamentas (ES) 2017/1001 ir panaikinamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1430 (OL L 104, 2018, p. 1)), 22 taisyklės 3 dalies matyti, kad reikalavimo, jog ankstesnis prekių ženklas tam, kad juo būtų galima grįsti protestą dėl Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos, turi būti iš tikrųjų naudojamas, *ratio legis* yra sumažinti dviejų prekių ženklų ginčų tikimybę, nebent egzistuotų tinkamas ekonominis jo nenaudojimo pagrindas, susijęs su faktine prekių ženklo funkcija rinkoje. Vis dėlto minėtomis teisės nuostatomis nesiekama įvertinti įmonės komercinės sėkmės, kontroliuoti jos ekonominės strategijos ar suteikti prekių ženklų apsaugos tik didelio masto komercinių prekių ženklų naudojimo atveju (žr. 2013 m. sausio 17 d. Sprendimo *Reber / VRDT – Wedi & Hofmann (Walzer Traum)*, T-355/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:22, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 31 Prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas tuomet, kai atlieka savo pagrindinę funkciją – užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms jis registruotas, kilmės tapatybę, kad būtų sukurta ar išsaugota šių prekių ir paslaugų realizavimo rinka, išskyrus simbolinį prekių ženklo naudojimą, kurio vienintelis tikslas išsaugoti prekių ženklo suteikiamas teises (pagal analogiją žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, 43 punktą). Be to, naudojimo iš tikrųjų sąlyga reikalaujama, kad prekių ženklas būtų naudojamas viešai ir skirtas išorei toks, koks jis saugomas atitinkamoje teritorijoje (2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Sunrider / VRDT – Espadafor Caba (VITAFRUIT)*, T-203/02, EU:T:2004:225, 39 punktas; taip pat šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, 37 punktą).
- 32 Vertinant, ar prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia atsižvelgti į faktų ir aplinkybių visumą, tinkamą nustatyti jo komercinio naudojimo realumui, ypač į pagrįstu laikomą naudojimą atitinkamame ekonomikos sektoriuje siekiant išlaikyti ar įgyti rinkos dalį prekių ženklo saugomoms prekėms ar paslaugoms, šių prekių ar paslaugų pobūdį, rinkos ypatybes, prekių ženklo naudojimo apimtį ir dažnumą (2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *VITAFRUIT*, T-203/02, EU:T:2004:225, 40 punktas; taip pat pagal analogiją žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul*, C-40/01, EU:C:2003:145, 43 punktą).
- 33 Kalbant apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo svarbą, reikia, be kita ko, atsižvelgti, viena vertus, į bendrą komercinę prekių ženklo naudojimo apimtį ir, kita vertus, į laikotarpio, per kurį prekių ženklas buvo naudojamas, trukmę ir naudojimo dažnumą (2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *MFE Marienfelde / VRDT – Vétoquinol (HIPOVITON)*, T-334/01, EU:T:2004:223, 35 punktas ir 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *VITAFRUIT*, T-203/02, EU:T:2004:225, 41 punktas).
- 34 Šiuo atveju siekiant nustatyti, ar ankstesnis prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia atlikti visapusišką vertinimą, atsižvelgiant į visus nagrinėjamu atveju svarbius veiksnius (2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *HIPOVITON*, T-334/01, EU:T:2004:223, 36 punktas ir 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *VITAFRUIT*, T-203/02, EU:T:2004:225, 42 punktas).
- 35 Atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti ieškovės pateiktus penkis argumentus (žr. šio sprendimo 24–28 punktus).

– Dėl ieškovės pirmojo argumento

- 36 Ieškovė visų pirma tvirtina, kad dauguma įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų nesusiję su reikšmingu laikotarpiu.
- 37 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių redakciją, *ratione temporis* taikomą šioje byloje, t. y. redakciją, galiojusią iki Reglamentu 2015/2424 padarytų pakeitimų (žr. šio sprendimo 18 punktą), reikšmingas laikotarpis, su kuriuo susijusius įrodymus, kad ankstesnis nacionalinis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų valstybėje narėje, kurioje jam suteikta apsauga, turi pateikti protestą dėl Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos padavęs ankstesnio nacionalinio prekių ženklo savininkas, yra penkeri metai iki Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos paskelbimo. Šioje byloje Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2015 m. birželio 10 d. (žr. šio sprendimo 4 punktą), tad reikšmingas laikotarpis yra nuo 2010 m. birželio 10 d. iki 2015 m. birželio 9 d., kaip tai teisingai nustatė Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 29 punkte.
- 38 Kadangi ieškovė tvirtina, kad tam tikri įrodymai nesusiję su reikšmingu laikotarpiu, reikia pažymėti, jog iš Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių aiškiai matyti, kad tik naudojimas iš tikrųjų turi būti atliekamas per reikšmingą laikotarpį. Jeigu įrodymai, kuriais remiamasi siekiant įrodyti, kad egzistavo naudojimas iš tikrųjų, yra susiję su naudojimu per reikšmingą laikotarpį, nėra reikalaujama kad patys įrodymai būtų nustatyti per šį reikšmingą laikotarpį. Taigi ieškovės argumentas, kad tam

tikri įrodymai nėra susiję su reikšmingu laikotarpiu vien dėl to, kad jie nebuvo nustatyti per minėtą laikotarpį, negali pats savaime paneigti jų įrodomosios galios, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalimis.

- 39 Dėl pirmosios dokumentų grupės ginčijamo sprendimo 33 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad 2 priede, be kita ko, buvo pateikta 2016 m. balandžio 11 d. atspausdinta ištrauka iš įstojusios į bylą šalies interneto svetainės, nurodanti nuo 2014 m. sausio mėn. iki rugpjūčio mėn. vykdytą kampaniją pavadinimu „The Big Brownie Birthday“, o 5 priede, be kita ko, buvo pateikti du straipsniai: 2014 m. sausio 18 d. „South East Brownies celebrate 100th birthday“ ir 2014 m. rugsėjo 28 d. „North West Brownies bid for sleepover world record“. Kaip iš esmės teisingai konstatavo Apeliacinė taryba, šie dokumentai iš tikrųjų susiję su įvykiais, atsiradusiais reikšmingu laikotarpiu, o tai, be kita ko, pripažįsta ir ieškovė. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 38 punkte, ieškovės argumentai dėl šių dviejų priedų nėra pagrįsti.
- 40 Kiek tai susiję su 4 priedu, pateiktu su pirmąja dokumentų grupe, ginčijamo sprendimo 38 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad jame, be kita ko, pateikta 2016 m. balandžio 13 d. atspausdinta ištrauka iš internetinės parduotuvės „Guides, Brownies & Rainbows“ svetainės, kurioje pateikiamos įvairios oficialios „Brownies“ uniformos aprangos prekės. Apeliacinė taryba taip pat nurodė, kad minėtame priede yra kitų panašių 2016 m. balandžio 13 d. ir 14 d. atspausdintų ištraukų iš kelių internetinių parduotuvių svetainių, kuriose vaizduojami oficialios „Brownies“ uniformos krepšiai, puodeliai ir aprangos prekės.
- 41 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 39 punkte Apeliacinė taryba iš esmės teisingai priminė, kad įrodymai, susiję su naudojimu iki reikšmingo laikotarpio ar po jo, nėra *a priori* nereikšmingi. Iš jurisprudencijos matyti, kad galima atsižvelgti į tokius įrodymus, susijusius su naudojimu prieš reikšmingą laikotarpį ar jam pasibaigus, nes tai leidžia patvirtinti ar geriau įvertinti ankstesnio prekių ženklo naudojimo apimtį ir tikruosius savininko ketinimus per šį laikotarpį. Vis dėlto į tokius įrodymus galima atsižvelgti tik jeigu buvo pateikti kiti, su reikšmingu laikotarpiu susiję, įrodymai (šiuo klausimu žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Pucci International (PUCCI)*, T-39/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:502, 25 ir 26 punktus; 2015 m. birželio 16 d. Sprendimo *Polytetra / VRDT – EI du Pont de Nemours (POLYTETRAFLON)*, T-660/11, EU:T:2015:387, 54 punktą ir 2016 m. balandžio 8 d. Sprendimo *Frisa del Noroeste / EUIPO – Frisa Frigorífico Rio Doce (FRISA)*, T-638/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:199, 38 ir 39 punktus).
- 42 Taigi ginčijamo sprendimo 40 punkte Apeliacinė taryba galėjo pagrįstai nustatyti, kad nors 4 priede, pateiktame su pirmąja dokumentų grupe, esančios atspausdintos ištraukos iš internetinių parduotuvių svetainių yra vėlesnės už reikšmingą laikotarpį, jose yra papildomų įrodymų, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų per reikšmingą laikotarpį, atsižvelgiant į tai, kad laiko prasme jos labai susijusios su naudojimu, dėl kurio buvo pateiktos, nes jose pateikiami įrodymai dėl naudojimo tęstinumo laiko atžvilgiu. Ieškovė nepateikia jokių konkrečių argumentų, galinčių leisti suabejoti, kad buvo būtina atsižvelgti į šias atspausdintas interneto svetainių ištraukas, kaip informaciją, leidžiančią patvirtinti arba geriau įvertinti ankstesnio prekių ženklo naudojimo apimtį ir tikruosius savininko ketinimus per šį laikotarpį. Iš tiesų ji apsiriboja teiginiais, jog šios atspausdintos interneto svetainių ištraukos neįrodo, kad nagrinėjamos prekės buvo iš tiesų parduodamos internetinėse parduotuvėse reikšmingu laikotarpiu, o tuo Apeliacinė taryba iš tiesų nesirėmė.
- 43 Be to, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 40 punkte teisingai pažymėjo, kad atspausdintoje internetinės parduotuvės svetainės ištraukoje, kurioje pateikti marškinėliai, ant kurių atspausdintas žodinis elementas „brownies“, aiškiai buvo nurodyta, kad ši prekė šioje parduotuvėje buvo parduodama nuo 2015 m. kovo 4 d., t. y. nuo datos, kuri patenka į reikšmingą laikotarpį. Atsižvelgiant į tai, ieškovė apskritai neteisingai tvirtina, kad šios atspausdintos interneto svetainių ištraukos neįrodo, jog per reikšmingą laikotarpį visuomenė galėjo įsigyti nagrinėjamas prekes.

- 44 Galiausiai dėl kitų dokumentų, priklausančių pirmajai dokumentų grupei, reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba jais nesirėmė, todėl ieškovės argumentai dėl tariamo rėmimosi jais yra bet kuriuo atveju nereikšmingi.
- 45 Dėl antrosios dokumentų grupės iš ginčijamo sprendimo 34–37 punktų matyti, kad Apeliacinė taryba atsižvelgė į pagrindinį dokumentą, t. y. į sąžiningumo deklaraciją, pateiktą kaip 2017 m. sausio 12 d. „witness statement“ (liudytojo pareiškimas), taip pat į jo 1 ir 2 priedus, t. y. pirma, katalogų „Guiding Essentials“ 2010/11, 2011/12, 2012/13, 2013/14 ir 2014/15 metų viršelių kopijas bei kai kuriuos katalogų puslapius (1 priedas) ir, antra, 2014 m. spalio 6 d. *Guide Association Trading Services Ltd* sąskaitą faktūrą, adresuotą *The Guide Association Scotland* (2 priedas).
- 46 Kaip pripažįsta pati ieškovė, sąžiningumo deklaracijoje nurodomos faktinės aplinkybės, kurios įvyko per reikšmingą laikotarpį. Atsižvelgiant į tai, kas buvo konstatuota šio sprendimo 38 punkte, šio dokumento įrodomoji galia negali būti paneigta, todėl reikia į ją atsižvelgti. Dėl sąžiningumo deklaracijos 1 ir 2 priedų reikia konstatuoti, kad jie susiję su naudojimu per reikšmingą laikotarpį, ko, beje, neginčija pati ieškovė.
- 47 Galiausiai dėl kitų dokumentų, priklausančių antrajai dokumentų grupei, pakanka dar kartą konstatuoti, kad Apeliacinė taryba jais nesirėmė, todėl ieškovės argumentai dėl tariamo rėmimosi jais yra bet kuriuo atveju nereikšmingi.
- 48 Taigi reikia atmesti ieškovės argumentą, kad Apeliacinė taryba atsižvelgė į įrodymus, kurie nesusiję su reikšmingu laikotarpiu.

– Dėl ieškovės antrojo argumento

- 49 Antra, ieškovė tvirtina, jog neįrodyta, kad įstojusios į bylą šalies pateikti katalogai buvo iš tikrųjų pakankamai išplatinti atitinkamai visuomenei. Be to, nėra įrodyta, kad pateikti puslapiai iš tiesų atitinka minėtų katalogų viršelius, nes katalogai nebuvo pateikti pilni. Be to, bylos medžiagoje taip pat nėra atskirų įrodymų, patvirtinančių, kad ant katalogų nurodytos datos yra autentiškos.
- 50 Šiuo klausimu jau buvo nuspręsta, kad iš esmės reikia įrodyti, kad reklaminė medžiaga, kurioje minimas ankstesnis prekių ženklas, dėl kurio turi būti įrodyta, kad jis buvo naudojamas iš tikrųjų, turi būti gana plačiai išplatinta atitinkamai visuomenei, kad būtų įrodyta, jog nagrinėjamas prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 8 d. Sprendimo *Arrieta D. Gross / VRDT – International Biocentric Foundation ir kt. (BIODANZA)*, T-298/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:113, 68 punktą; 2017 m. vasario 2 d. Sprendimo *Marcas Costa Brava / EUIPO – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)*, T-686/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:53, 61 punktą ir 2018 m. birželio 7 d. Sprendimo *Sipral World / EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)*, T-882/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:336, 60 punktą).
- 51 Vis dėlto iš šio sprendimo 32 ir 34 punktuose primintos jurisprudencijos taip pat matyti, kad, vertinant prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymus, reikia išnagrinėti ne kiekvieną įrodymą atskirai, o visus kartu, kad būtų nustatyta labiausiai tikėtina ir nuosekli reikšmė. Taigi, net jeigu įrodymo įrodomoji vertė yra ribota, nes, vertinant atskirai, jis tiksliai neįrodo, ar ir kaip buvo pateiktos rinkai atitinkamos prekės, ir net jeigu šis elementas pats savaime nėra įrodomasis, į jį vis tiek galima atsižvelgti visapusiškai vertinant, ar nagrinėjamas prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų. Tai taip pat taikytina, pavyzdžiui, kai šis elementas pridedamas prie kitų įrodymų (2014 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Inter-Union Technohandel / VRDT – Gumersport Mediterranea de Distribuciones (PROFLEX)*, T-278/12, EU:T:2014:1045, 64–69 punktai ir 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Victor International / EUIPO – Ovejero Jiménez et Becerra Guibert (VICTOR)*, T-204/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:448, 74 punktas).

- 52 Šiuo atveju, kaip matyti, be kita ko, iš šio sprendimo 39, 40, 43 ir 45 punktų, katalogai yra vieni iš įrodymų, kuriuos įstojusį į bylą šalis pateikė, siekdama įrodyti naudojimą iš tikrųjų. Vadinasi, šiuo atveju Apeliacinė taryba teisėtai galėjo į juos atsižvelgti, visapusiškai vertindama įstojusios į bylą šalies pateiktus ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymus.
- 53 Dėl kitų ieškovės pateiktų argumentų, susijusių su katalogais, reikia priminti, kad iš jurisprudencijos matyti, kad, vertinant dokumento įrodomąją galią, pirmiausia reikia patikrinti jame nurodytos informacijos patikimumą. Reikia atsižvelgti, be kita ko, į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, adresatą ir išsiaiškinti, ar jo turinys atrodo pagrįstas ir patikimas (2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *Lidl Stiftung / VRDT – REWE-Zentral (Salvita)*, T-303/03, EU:T:2005:200, 42 punktas; 2009 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Cohausz / VRDT – Izquierdo Faces (acopat)*, T-409/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:354, 49 punktas ir 2011 m. sausio 13 d. Sprendimo *Park / VRDT – Bae (PINE TREE)*, T-28/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:7, 64 punktas).
- 54 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 37 punkte Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad įstojusios į bylą šalies pateiktų katalogų puslapių bendras stilius atitinka įstojusios į bylą šalies pateiktų katalogų viršelių stilių. Taigi *a priori* tikėtina, kad pateiktų katalogų puslapiai iš tiesų yra ištraukos iš katalogų, kurių viršeliai buvo pateikti. Esant tokioms aplinkybėms, ieškovė iš principo turi pateikti pagrįstų argumentų, galinčių paneigti šią tikimybę. Vis dėlto šiuo atveju ieškovė iš esmės savo argumentus grindžia prielaidomis, nepateikdama konkrečių įrodymų.
- 55 Iš tiesų, pirma, ieškovė teigia, kad nėra jokių įrodymų, jog viršeliai atitinka pateiktus puslapius, nes katalogai yra neišsamūs ir nėra nieko, kas rodytų, jog puslapiai atitinka ant viršelių nurodytus metus. Šiuo neaiškiu argumentu ieškovė vis dėlto negali paneigti fakto, kad pateikti katalogų puslapiai iš tiesų yra ant pateiktų viršelių nurodytų metų katalogų ištraukos, pagrįstumo.
- 56 Antra, ieškovė tvirtina, jog katalogų ištraukos nurodo, kad juose minimos prekės gali būti perkamos tik trimis būdais: įstojusios į bylą šalies interneto svetainėje; jos parduotuvėse arba telefonu. Ieškovės nurodytas faktas, kad nagrinėjamos prekės buvo taip pat parduodamos internetu kitose nei įstojusios į bylą šalies parduotuvėse (žr. šio sprendimo 40–43 punktus), paneigtų katalogų autentiškumą arba, priešingai, katalogais būtų paneigtas faktas, kad nagrinėjamos prekės buvo taip pat parduodamos kitose nei įstojusios į bylą šalies interneto parduotuvėse. Vis dėlto atsižvelgiant į įstojusios į bylą šalies pateiktų katalogų ištraukas reikia konstatuoti, kad iš jų nėra matyti, jog ieškovės nurodyti pardavimo kanalai yra vieninteliai šaltiniai, iš kurių galima įsigyti ankstesniu prekių ženklu žymimų prekių. Pateiktuose prekių kataloguose esančios formuluotės iš tikrųjų netrukdo kitiems nei įstojusį į bylą šalis mažmenininkams parduoti tokių prekių. Kaip teisingai pažymi EUIPO, nėra neįprasta, kad šie kiti mažmenininkai nėra paminėti įstojusios į bylą šalies kataloguose. Paklausta apie tai per teismo posėdį ieškovė negalėjo nurodyti konkrečios kataloguose esančios formuluotės, kuri numatytų, kad kataloguose nurodyti pardavimo kanalai yra vieninteliai ankstesniu prekių ženklu žymimų prekių įsigijimo šaltiniai. Taigi šis ieškovės argumentas nepagrįstas faktais, todėl juo taip pat negalima remtis siekiant paneigti, kad pateiktų katalogų puslapiai iš tiesų yra ištraukos iš katalogų, kurių viršeliai buvo pateikti.
- 57 Trečia, ieškovė tvirtina, kad kataloguose pateikti kodai neatitinka sąskaitoje faktūroje, kuri buvo pateikta kaip sąžiningumo deklaracijos 1 priedas kartu su antrąja dokumentų grupe, nurodytų kodų. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad bent jau kai kurie kodai, esantys minėtoje sąskaitoje faktūroje, atitinka kodus, nurodytus kataloge 2014/15, pavyzdžiui, marškinėlių trumpomis rankovėmis kodai 3141–3146, marškinėlių ilgomis rankovėmis kodai 3148–3150, užsegamų megztinių su gobtuvais kodai 3156–3158, kelnių kodas 3169, juostų kodas 2183 ir piniginės kodas 2187. Paklausta apie tai per teismo posėdį, ieškovė taip pat negalėjo nurodyti tikslių kodų, esančių įstojusios į bylą šalies pateiktuose kataloguose, kurie neatitiktų minėtoje sąskaitoje faktūroje nurodytų kodų. Vadinasi, šis ieškovės argumentas neturi jokio faktinio pagrindo ir negali paneigti to, kad katalogų puslapiai iš tikrųjų yra ištraukos iš katalogų, kurių viršeliai buvo pateikti.

58 Vadinas, antrasis ieškovės argumentas taip pat turi būti atmestas.

– *Dėl ieškovės trečiojo argumento*

- 59 Trečia, ieškovės teigimu, kai kurie įrodymai susiję su žymeniu, kuris skiriasi nuo ankstesnio prekių ženklo taip, kad pakeičiamas jo skiriamasis požymis. Be to, jis naudojamas kaip dekoracija, o ne kaip prekių ženklas.
- 60 Šiuo klausimu, pirma, reikia pabrėžti, kad nors Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punkto redakcija, *ratione temporis* taikoma šioje byloje, t. y. redakcija, galiojusi iki Reglamentu 2015/2424 padarytų pakeitimų (žr. šio sprendimo 18 punktą) (dabar – Reglamento 2017/1001 18 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktas), apima tik Europos Sąjungos prekių ženklo naudojimą, šis punktas turi pagal analogiją būti taikomas ir nacionalinio prekių ženklo naudojimui, nes to paties reglamento 42 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad šio straipsnio 2 dalis taikytina minėto reglamento 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems ankstesniems prekių ženkams „naudojimą [Sąjungoje] pakeičiant naudojimu valstybėje narėje, kurioje ankstesnis nacionalinis prekių ženklas yra saugomas“ (2014 m. liepos 14 d. Sprendimo *Vila Vita Hotel und Touristik / VRDT – Viavita (VIAVITA)*, T-204/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:646, 24 punktas).
- 61 Antra, dėl Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punkto bei to paties reglamento 42 straipsnio 2 ir 3 dalių apimties reikia priminti, kad, kartu taikant šias nuostatas, įrodymas dėl ankstesnio nacionalinio ar Europos Sąjungos prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas dėl Europos Sąjungos prekių ženklo paraiškos, naudojimo iš tikrųjų apima ir įrodymą dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo tokia forma, kurios elementai skiriasi, jeigu jie nepakeičia prekių ženklo skiriamojo požymio, kuris buvo prekių ženklo įregistravimo momentu (žr. 2005 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Castellblanch / VRDT – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH)*, T-29/04, EU:T:2005:438, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Specsavers International Healthcare ir kt., C-252/12*, EU:C:2013:497, 21 punktą).
- 62 Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktu, kuriame nenumatyta griežtos naudojamo prekių ženklo ir įregistruoto prekių ženklo formų atitikties, siekiama leisti pastarojo prekių ženklo savininkui naudojant jį prekyboje pakeisti žymenį nepakeičiant skiriamojo požymio taip, kad tai leistų geriau jį pritaikyti prie atitinkamų prekių arba paslaugų prekybos ar reklamos sąlygų. Esant tokiai situacijai, kai prekyboje naudojamas žymuo mažai skiriasi nuo formos, kuria buvo įregistruotas, ir abu žymenys apskritai gali būti laikomi identiškais, šioje nuostatoje numatyta, kad įregistruoto prekių ženklo naudojimo pareiga gali būti laikoma įvykdyta pateikiant prekyboje naudojamos formos žymens naudojimo įrodymą (2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *Il Ponte Finanziaria / VRDT – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE)*, T-194/03, EU:T:2006:65, 50 punktas).
- 63 Norint teigti, kad pasikeitė įregistruoto prekių ženklo skiriamasis požymis, remiantis kiekvieno iš šių elementų vidinėmis savybėmis ir įvairių elementų santykine padėtimi prekių ženklo konfigūracijoje, reikia išnagrinėti pridėtų elementų skiriamąjį ir dominuojantį pobūdį (žr. 2010 m. birželio 10 d. Sprendimo *Atlas Transport / VRDT – Hartmann (ATLAS TRANSPORT)*, T-482/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2010:229, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 64 Taigi reikia išnagrinėti, ar šiuo atveju skirtumai tarp žymens formos, kuria jis įregistruotas, ir žymens formų, kuriomis jis buvo naudojamas rinkoje, gali pakeisti ankstesnio prekių ženklo, koks jis buvo įregistruotas, skiriamąjį požymį.
- 65 Šiuo klausimu reikia priminti (žr. šio sprendimo 6 punktą), kad ankstesnis prekių ženklas, koks jis buvo įregistruotas, yra žodinių prekių ženklų, kuriuose yra žodinis žymuo „Brownies“, serija. Iš ginčijamo sprendimo 48 punkto ir iš susijusios su procedūra EUIPO medžiagos, kuri buvo perduota Bendrajam

Teismui, matyti, kad dalis įstojusios į bylą šalies pateiktų ankstesnio prekių ženklų naudojimo iš tikrųjų įrodymų yra susijusi su šio prekių ženklų naudojimu toliau nurodyta forma, kuri tam tikrais atvejais pavaizduota netaisyklingame stačiakampio formos rėme:

- 66 Kaip ginčijamo sprendimo 48 punkte teisingai konstatavo Apeliacinė taryba, žodis „brownies“ yra aiškiai įskaitomas, kai pateikiamas šia ankstesnio prekių ženklų naudojimo forma. Tame pačiame punkte Apeliacinė taryba taip pat teisingai priminė, kad iš jurisprudencijos matyti, kad kai prekių ženklą sudaro žodiniai ir vaizdiniai elementai, žodiniai elementai paprastai labiau išsiskiria nei vaizdiniai, nes vidutiniam vartotojui lengviau nurodyti nagrinėjamas prekes įvardijant prekių ženklų pavadinimą, nei apibūdinant vaizdinį jo elementą (žr. 2008 m. gegužės 22 d. Sprendimo *NewSoft Technology / VRDT – Soft (Presto! Bizcard Reader)*, T-205/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:163, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, Apeliacinė taryba negali būti kritikuojama dėl to, kad ginčijamo sprendimo 49 punkte nusprendė, jog šio sprendimo 65 punkte pavaizduoti prekių ženklų vaizdiniai elementai neturi didelės reikšmės bendram žymens išpūdžiui ir jiems būdingo semantinio turinio, kuris suteiktų prekių ženklui skiriamąjį požymį arba nurodytų nagrinėjamas prekes. Iš tiesų minėti vaizdiniai elementai apima tik žodžio „brownies“ geltoną stilizuotą šriftą ir raidės „i“ gelės formos tašką, taip pat tam tikrais atvejais netaisyklingą stačiakampio formos rėmą.
- 67 Taigi ginčijamo sprendimo 50 punkte Apeliacinė taryba iš esmės teisingai nusprendė, kad, viena vertus, šio sprendimo 65 punkte nurodytos prekių ženklų naudojimo formos, ir, kita vertus, ankstesnio prekių ženklų, koks jis buvo įregistruotas, skirtumai nekeičia šio prekių ženklų skiriamąjo požymio. Pagal Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalies a punktą prekių ženklų naudojimas šio sprendimo 65 punkte nurodyta forma turi būti laikomas ankstesnio prekių ženklų naudojimu.
- 68 Tokiomis aplinkybėmis neturi reikšmės tai, kad ant tam tikrų prekių, nurodytų įstojusios į bylą šalies pateiktuose kataloguose, yra pavaizduoti stilizuoti žodžiai, kurie iš esmės identiškai sprendimo 65 punkte nurodytam žymeniui. Ši aplinkybė nekeičia fakto, kad žodis „brownies“ išlieka tokio stilizuoto žymens skiriamąju elementu ir kad dėl šios priežasties prekių ženklų naudojimas tokia forma yra laikomas ankstesnio prekių ženklų, koks jis buvo įregistruotas, naudojimu.
- 69 Galiausiai, kadangi ieškovė nurodo, kad ankstesnis žymuo, pasitelkiant stilizuotą formą, nurodytą šio sprendimo 65 punkte, atrodo, buvo naudojamas kaip dekoracija, o ne kaip prekių ženklas, reikia priminti, kad pagrindinė prekių ženklų funkcija yra užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms jis registruotas, kilmės tapatybę (žr. šio sprendimo 31 punktą). Kadangi bent jau šio sprendimo 65 punkte primintoje prekių ženklų formoje esantis žodinis elementas „brownies“ turi tam tikrą skiriamąjį požymį, reikia konstatuoti, kad toks stilizuotas ankstesnis prekių ženklas iš esmės gali atlikti šią pagrindinę funkciją. Aplinkybė, kad, atsižvelgiant į jo ypatingą stilizavimą, vaizdinis prekių ženklas, turintis tam tikrą skiriamąjį požymį, gali būti taip pat naudojamas prekei, ant kurios jis dedamas, dekoruoti, neturi įtakos tokio vaizdinio prekių ženklų galėjimui atlikti prekių ženklų pagrindinę funkciją. Tai juo labiau taikoma drabužių sektoriui, kuris suprantamas plačiai ir kuriame nėra neįprasta, kad atitinkamos prekės būtų žymimos stilizuota prekių ženklų forma. Vadinasi, net jei šiuo atveju stilizuotas prekių ženklas, atsižvelgiant į jo skiriamąjį požymį, gali būti naudojamas atitinkamoms prekėms dekoruoti, jis vis dėlto taip pat atlieka pagrindinę prekių ženklų funkciją.
- 70 Vadinasi, trečiasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.

– *Dėl ieškovės ketvirtojo argumento*

- 71 Ketvirta, ieškovė pažymi, kad sąžiningumo deklaracija nėra nei objektyvi, nei pagrįsta nuosekliais įrodymais. Konkrečiai kalbant, vienintelė sąskaita faktūra, pateikta sąžiningumo deklaracijai pagrįsti, yra adresuota *The Guide Association Scotland*, kuri yra įstojusios į bylą šalies narė. Taigi ši sąskaita

faktūra susijusi su ankstesnio prekių ženklo vidaus naudojimu, o ne su jo viešu naudojimu išorėje. Be to, šioje sąskaitoje faktūroje nurodyti prekių kodai nėra tokie patys kaip kodai, nurodyti įstojusios į byla šalies pateiktuose kataloguose. Taigi neįmanoma nustatyti, ar tai tos pačios prekės.

- 72 Dėl sąžiningumo deklaracijos reikia priminti, kad iš Reglamento Nr. 207/2009 78 straipsnio 1 dalies f punkto (dabar – Reglamento 2017/1001 97 straipsnio 1 dalies f punktas) matyti, kad pareiškimai, padaryti raštu prisiekus ar iškilmingai patvirtinus, arba turintys panašią galią pagal tos valstybės, kurioje pareiškimas padaromas, įstatymus, yra tyrimo priemonių, kurių EUIPO gali imtis, dalis.
- 73 Šioje byloje sąžiningumo deklaracija buvo pateikta kaip „witness statement“ (liudytojo pareiškimas). Taigi tai yra Anglijoje ir Velse taikomų *Civil Procedure Rules* (Civilinio proceso taisyklės) 32.4 taisyklės 1 dalyje apibūdinta forma, pagal kurią „liudytojo pareiškimas yra rašytinis pareiškimas, pasirašytas asmens ir su pateiktu liudijimu, kurį šiam asmeniui būtų leista pateikti žodžiu“.
- 74 Taip pat reikia priminti jurisprudenciją, pagal kurią, vertinant dokumento įrodomąją galią, pirmiausia reikia patikrinti jame nurodytos informacijos patikimumą. Be kita ko, reikia atsižvelgti į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes ir adresatą, taip pat atsakyti į klausimą, ar jo turinys atrodo pagrįstas ir patikimas (žr. šio sprendimo 53 punktą).
- 75 Kadangi ieškovė remiasi EUIPO nagrinėjimo gairėmis, pirma, reikia priminti, kad jos nėra teisės aktai, į kuriuos privaloma atsižvelgti aiškinant Sąjungos teisės nuostatas (žr. 2019 m. birželio 6 d. Sprendimo *Deichmann / EUIPO*, C-223/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:471, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Antra, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 35 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, jog pačių suinteresuotųjų šalių ar jų darbuotojų padarytų pareiškimų įrodomoji galia paprastai mažesnė nei įrodymų iš nepriklausomo šaltinio, o tai atitinka ieškovės cituojamą EUIPO nagrinėjimo gairių dalį. Taigi bet kuriuo atveju šis ieškovės argumentas yra nereikšmingas.
- 76 Kaip teisingai ginčijamo sprendimo 35 punkte priminė Apeliacinė taryba ir patvirtino ieškovė, iš jurisprudencijos matyti, kad vienam iš šalies, kuri turi įrodyti, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, darbuotojų pateikus pareiškimą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 207/2009 78 straipsnio 1 dalies f punktą, tokio pareiškimo įrodomoji galia pripažįstama tik tuo atveju, kai ši pareiškimą patvirtina kiti įrodymai (žr. 2014 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *PROFLEX*, T-278/12, EU:T:2014:1045, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 77 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo 36 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad sąžiningumo deklaracija susijusi su Jungtinės Karalystės rinkoje parduodamų ankstesniu prekių ženklų pažymėtų drabužių, krepšių, ženkliukų, popieriaus gaminių, puodelių ir raktų žiedų 2009–2016 m. metine apyvarta. Apeliacinė taryba pažymėjo, kad, remiantis sąžiningumo deklaracija, parduotas kiekis buvo santykinai didelis. Be to, iš ginčijamo sprendimo struktūros matyti, kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog įrodymai, kuriuos ji vėliau vertino, t. y. pirma, sąžiningumo deklaracijos 1 priede pateikti katalogai (ginčijamo sprendimo 37 punktas; taip pat žr. šio sprendimo 50–57 punktus), antra, 4 priede, pateiktame su pirmąja dokumentų grupe, esančios atspausdintos ištraukos iš daugelio internetinių parduotuvių svetainių (ginčijamo sprendimo 38–40 punktai; taip pat žr. šio sprendimo 40–43 punktus) ir, trečia, sąskaita faktūra, pateikta sąžiningumo deklaracijos 2 priede (ginčijamo sprendimo 41–43 punktai), patvirtina sąžiningumo deklaracijoje pateiktą informaciją.
- 78 Kiek tai susiję su šia sąskaita faktūra, ieškovė konkrečiai tvirtina, kad į ją negalima atsižvelgti, nes ji susijusi su ankstesnio prekių ženklo vidaus naudojimu, o ne su viešu naudojimu išorėje.
- 79 Šiuo klausimu EUIPO ir įstojusi į bylą šalis teisingai primena, kad 2017 m. birželio 29 d. per procedūrą Protestų skyriuje pateiktose pastabose įstojusi į bylą šalis pateikė įrodymų, iš kurių matyti, kad aptariamoms sąskaitoms faktūros gavėja – *The Guide Association Scotland* (taip pat vadinama *Girlguiding Scotland*) – yra nepriklausoma Škotijos labdaros organizacija, turinti savo įstatus ir valdybą.

- 80 Ieškovė iš tikrųjų teisingai tvirtina, kad sąskaitos faktūros gavėja priklauso bendram *Girlguiding UK* tinklui, ir to neneigia nei EUIPO, nei įstojusi į bylą šalis. Vis dėlto ieškovės teiginys, kad sąskaitos faktūros gavėja yra įstojusios į bylą šalies, kuri yra platesnio masto asociacija, narė, todėl tai yra vienas ir tas pats subjektas, prieštarauja šio sprendimo 79 punkte nurodytiems įrodymams, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė per procedūrą EUIPO. Tai, kad dvi labdaros organizacijos, kurios yra teisiškai nepriklausomos viena nuo kitos, bendradarbiauja, dalyvaudamos tinkle, kuriam priklauso, nereiškia, kad iš tikrųjų jos yra tas pats teisės subjektas, kaip teigia ieškovė.
- 81 Taip yra juo labiau kalbant apie nagrinėjamą sąskaitą faktūrą, nes ją išrašė ne pati įstojusi į bylą šalis, o jos komercinis filialas, t. y. atskira įmonė – *Guide Association Trading Services*.
- 82 Atsižvelgiant į tai, reikia priminti, kad, kai prekių ženklo savininkas, siekdamas pagrįsti prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, teigia, kad ši prekių ženklą naudojo trečiasis asmuo, jis netiesiogiai teigia, kad prekių ženklas buvo naudojamas su jo sutikimu, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 2 dalimi (žr. 2011 m. sausio 13 d. Sprendimo *PINE TREE*, T-28/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:7, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 83 Iš to matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, ankstesnio prekių ženklo naudojimas, kurį pagrindžia nagrinėjama sąskaita faktūra, negali būti laikomas įmonės, kuri yra ankstesnio prekių ženklo savininkė, atliekamam naudojimui arba naudojimui jai priklausančiame ar jos kontroliuojamame platinimo tinkle.
- 84 Taigi Apeliacinė taryba nepadarė vertinimo klaidos, kai ginčijamo sprendimo 41 ir 42 punktuose nusprendė, kad sąskaita faktūra yra susijusi su viešu ir į išorę nukreiptu ankstesnio prekių ženklo naudojimui ir kad dėl to reikia į tai atsižvelgti, siekiant įvertinti, ar įstojusi į bylą šalis įrodė, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų.
- 85 Galiausiai dėl ieškovės argumento, kad nagrinėjamoje sąskaitoje faktūroje nurodyti prekių kodai nėra tokie patys kaip įstojusios į bylą šalies pateiktuose kataloguose, darytina nuoroda į šio sprendimo 57 punkte išdėstytus argumentus, iš kurių matyti, kad šis argumentas yra nepagrįstas.
- 86 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Apeliacinė taryba galėjo pagrįstai nuspręsti, kad sąžiningumo deklaracijos 1 priede pateikti katalogai, 4 priede, pateiktame su pirmąja dokumentų grupe, esančios atspausdintos ištraukos iš internetinių parduotuvių svetainių ir sąžiningumo deklaracijos 2 priede pateikta sąskaita faktūra yra įrodymai, patvirtinantys sąžiningumo deklaraciją, ir kad dėl šios priežasties minėti deklaracijai turi būti suteikta įrodomoji galia.
- 87 Vadinas, ketvirtasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.

– *Dėl ieškovės penktojo argumento*

- 88 Penkta, ieškovės teigimu, kadangi įstojusios į bylą šalies pateiktais įrodymais negali būti įrodyta, kad ankstesnis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas per reikšmingą laikotarpį, šioje byloje nereikia visapusiškai vertinti šių įrodymų.
- 89 Atsižvelgiant į šio sprendimo 36–87 punktuose pateiktus Bendrojo Teismo argumentus, susijusius su pirmuoju–ketvirtuoju ieškovės argumentais, reikia konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, įstojusi į bylą šalis iš tiesų pateikė įrodymų dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų per reikšmingą laikotarpį ir kad Apeliacinė taryba pagrįstai į juos atsižvelgė, atlikdama visapusišką vertinimą. Tai reiškia, kad penktasis ieškovės argumentas turi būti atmestas.
- 90 Bet kuriuo atveju ginčijamo sprendimo 51 ir 52 punktuose Apeliacinei tarybai atliekant visapusišką vertinimą, nebuvo padaryta jokios vertinimo klaidos. Iš tiesų Apeliacinė taryba iš esmės nustatė, kad sąžiningumo deklaracija buvo pagrįsta įvairiais katalogais, sąskaita faktūra, internetinės parduotuvės

svetainės straipsniais ir leidiniais, ir kad šie įrodymai patvirtina, jog įstojusi į bylą šalis iš tikrųjų naudojo ankstesnį prekių ženklą šio sprendimo 6 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms. Kaip teisingai primena EUIPO, įstojusios į bylą šalies prekės, pažymėtos ankstesniu prekių ženklu, iš esmės skirtos specifinei nišos visuomenei, t. y. nuo septynerių iki dešimties metų amžiaus mergaitėms, asociacijos *Girlguiding UK* narėms, kurių, remiantis sąžiningumo deklaracijoje pateiktais duomenimis, yra maždaug 200 000. Tokiomis aplinkybėmis sąžiningumo deklaracijoje nurodyta apyvarta turi būti laikoma santykinai svarbia atitinkamame sektoriuje. Atsižvelgiant į tai, kad ši apyvarta iš esmės yra nekintanti per visą atitinkamą laikotarpį, Apeliacinė taryba galėjo pagrįstai nuspręsti, kad apskritai įstojusi į bylą šalis įrodė, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų.

– Išvada

- 91 Taigi nė vienas ieškovės argumentas dėl vienintelio ieškinio pagrindo nėra pagrįstas.
- 92 Ieškovė per teismo posėdį taip pat teigė, kad ginčijamas sprendimas neatitinka EUIPO apeliacinių tarybų sprendimų praktikos, tačiau reikia pažymėti, kad ieškovė tokio argumento ieškinyje nepateikė, ir tai ji pripažino per teismo posėdį.
- 93 Vis dėlto iš jurisprudencijos matyti, kad EUIPO savo įgaliojimus turi vykdyti vadovaudamasi bendraisiais Sąjungos teisės principais, kaip antai vienodo požiūrio ir gero administravimo principais. Atsižvelgdama į šiuos du principus EUIPO, vertindama įrodymus, kuriais siekiama įrodyti, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, turi atsižvelgti į sprendimus, priimtus dėl panašių paraiškų, ir ypatingą dėmesį skirti klausimui, ar reikia priimti tokį patį sprendimą. Vis dėlto vienodo požiūrio ir „gero administravimo“ principai turi būti suderinami su teisėtumo užtikrinimu. Vadinasi, asmuo, teigiantis, kad ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, nebuvo naudojamas iš tikrųjų, neturėtų savo labai remtis kitų naudai padarytais neteisėtais veiksmais, siekdamas, kad būtų priimtas tapatus sprendimas (pagal analogiją žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 73–76* punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 94 Nagrinėjamu atveju paaiškėjo, kad, priešingai tam, kas galėjo būti nuspręsta dėl tam tikrų EUIPO pateiktų įrodymų, vykstant kitoms procedūroms, siekiant įrodyti ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, Apeliacinė taryba pagrįstai nusprendė, kad įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų pakako įrodyti, jog ankstesnį prekių ženklą ji naudojo iš tikrųjų.
- 95 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė bet kuriuo atveju negali veiksmingai remtis ankstesniais EUIPO sprendimais, galinčiais paneigti tokią išvadą, todėl nereikia priimti sprendimo dėl šio argumento, pirmą kartą pateikto per teismo posėdį, priimtimumo.
- 96 Taigi reikia atmesti vienintelį ieškovės pagrindą, jos reikalavimus tiek dėl panaikinimo, tiek dėl pakeitimo ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 97 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal EUIPO ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Grupo Textil Brownie, SL* bylinėjimosi išlaidas.**

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Póltorak

Paskelbtas 2020 m. sausio 30 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.